

Voorkant

Verklaring plagiaat

Verklaring plagiaat

Universiteit Utrecht

Gegevens:

Artikel: Bachelorscriptie
Titel: Transportatie binnen Opsporing Verzocht:
een analyse van reconstructies
Datum: 19 oktober 2015
Aantal woorden: 6.016

Naam: J.S. van der Kolk
Studentnummer: 3996654
Adres: Loderlaan 22
Plaats: Utrecht
E-mail: j.s.vanderkolk@students.uu.nl
Telefoonnummer: 06 27 30 42 63

Begeleidster: Mw. T. van Charldorp
Tweede lezer: prof. dr. L. R. Lentz
Instelling: Universiteit Utrecht
Faculteit: Geesteswetenschappen
Opleiding: Communicatie- en Informatiewetenschappen

Abstract:

Deze studie is een onderzoek naar de manifestatie van kenmerken van transportatie in de reconstructies van het programma Opsporing Verzocht. Het doel van dit onderzoek is het programma feedback geven op haar effectiviteit. De hoofdvraag is: 'In hoeverre maakt het programma Opsporing Verzocht in de reconstructies gebruik van transportatie?' Het begrip transportatie bestaat uit drie hoofdkenmerken namelijk aandacht, mentale inleving en emotie. Door middel van content-analyse zijn de reconstructies geanalyseerd op deze drie hoofdkenmerken. Uit de analyse blijkt dat Opsporing Verzocht gebruik maakt van transportatie door elementen van alle drie de hoofdkenmerken toe te passen in haar reconstructies. De belangrijkste elementen die zich manifesteren zijn het herkenbaar in beeld brengen van een slachtoffer, het gebruik maken van close-up beelden en het uiten van emoties. Echter, andere kenmerken van transportatie die uit de theorie naar voren komen manifesteren zich niet vaak in de reconstructies. Als Opsporing Verzocht ook deze kenmerken vaker zou gebruiken, zou de effectiviteit van het programma optimaal zijn.

Inhoud

	Verklaring kennisneming regels m.b.t. plagiaat	
	Abstract	4
1.	Inleiding	7
2.	Theoretisch kader	8
2.1	Storytelling	8
2.2	Het begrip transportatie	8
2.2.1	Aspecten van transportatie	9
2.2.2	Kenmerkende aspecten	10
2.2.2.1	Hoofdkenmerk aandacht	10
2.2.2.2	Hoofdkenmerk mentale inleving	10
2.2.2.3	Hoofdkenmerk emotie	11
2.3	Verzendende transportatie	11
3.	Methode	13
3.1	Doelstelling	13
3.2	Onderzoeksdesign	13
3.3	Materiaal	14
3.4	Uitleg analyse	14
4.	Resultaten	17
4.1	Rapportage	17
4.2	Interpretatie	18
4.2.1	Hoofdkenmerk aandacht	18
4.2.2	Hoofdkenmerk mentale inleving	18
4.2.3	Hoofdkenmerk emotie	18
4.2.4	Lage frequentie	19
5.	Conclusie	21
6.	Discussie	22
6.1	Verbeterpunten	22

6.2	Kanttelingen bij dit onderzoek	22
6.3	Limitatie	22
6.4	Vervolgonderzoek	23
7.	Literatuurlijst	24
8.	Bijlagen	25
8.1	Codeboek	25
8.2	Overzicht reconstructies	27
8.3	Voorbeeld ingevulde analyse	28

1. Inleiding

In het programma Opsporing Verzocht werken de AVROTROS, het Openbaar Ministerie en de politie samen “in het belang van opsporing van en ter voorkoming van criminaliteit” (AVROTROS, z.d.). Om samenwerking tussen de politie en burger tot stand te laten komen wordt in Opsporing Verzocht een beroep gedaan op burgers om mee te denken met de politie. Als een kijker informatie heeft over een zaak die ter sprake komt in de uitzending is het de bedoeling te bellen om deze informatie aan de politie door te geven. Als het programma Opsporing Verzocht effectief wil zijn zal zij dus moeten zorgen dat de kijkers zich betrokken voelen bij het programma. Volgens De Graaf en Hustinx (2011) kan deze betrokkenheid bereikt worden door *transportation* ofwel transportatie. De hoofdvraag in dit onderzoek luidt daarom als volgt: ‘In hoeverre maakt het programma Opsporing Verzocht in de reconstructies gebruik van transportatie?’ In drie deelvragen vraag ik me af hoe elk van drie hoofdkenmerken van *transportation* terug te zien is in reconstructies van Opsporing Verzocht. Dit onderzoek naar de mate van *transportation* is van maatschappelijk belang, immers, Opsporing Verzocht is effectief wanneer er zoveel mogelijk politiezaken opgelost worden. De informatie van burgers is hierbij essentieel. Als Opsporing Verzocht effectiever is, betekent dit een veiligere samenleving. Ook is dit onderzoek van wetenschappelijk belang. Veel studies over *transportation* richten zich op het effect van *transportation* op de ontvanger (Green & Brock, 2000; De Graaf & Hustinx, 2011; Krieken, Hoeken & Sanders, 2015). Dit onderzoek zal zich richten op de manier waarop *transportation* gebruikt kan worden door een verzender. Daarmee is dit onderzoek een toevoeging aan het wetenschappelijk veld.

Ik zal in deze studie eerst een theoretisch inzicht geven in de huidige literatuur omtrent *transportation*. Vanuit de literatuur zal ik een model opstellen om de kenmerken van *transportation* helder te categoriseren. Om reconstructies van Opsporing Verzocht te analyseren op *transportation* zal ik gebruik maken van content-analyse. Ik zal op deze manier een advies kunnen geven aan het programma. Dit advies zal het programma helpen inzicht te krijgen in de mate waarin zij kijkers betrekken bij het programma en de mate waarin kijkers overtuigd raken dat het nuttig is informatie te delen met de politie. Opsporing Verzocht zal middels dit onderzoek feedback krijgen op haar effectiviteit.

Na deze inleiding vindt u het theoretisch kader waarin ik vanuit de literatuur op het concept *transportation* in ga. Dit wordt gevold door de methode, waarin de aanpak van dit onderzoek gedetailleerd wordt beschreven. Hierna volgen de resultaten van de analyse. Ten slotte vindt u de conclusie en discussie.

2. Theoretisch Kader

In het programma Opsporing Verzocht wordt aandacht gevraagd voor bepaalde politiezaken en wordt de kijker opgeroepen om te reageren als hij of zij denkt informatie te hebben over een zaak. Het is daarom belangrijk dat de kijker betrokken is bij het programma en ervan overtuigd raakt dat het nodig is om te reageren als hij of zij bruikbare informatie heeft. Een manier om die betrokkenheid en overtuiging te genereren is *transportation* (De Graaf & Hustinx, 2011). Hierna zal *transportation* in dit onderzoek transportatie genoemd worden. Transportatie zou betrokkenheid en overtuiging vergroten (De Graaf & Hunstinx, 2011). Als de betrokkenheid en overtuiging groter is zal de kijker meer geneigd zijn informatie te delen met de politie. Hierdoor kunnen politiezaken opgelost worden en kan criminaliteit in de samenleving worden tegengegaan.

In dit hoofdstuk zal ten eerste uitgelegd worden wat het begrip ‘*storytelling*’ inhoudt. Transportatie komt namelijk voort uit *storytelling*. Vervolgens zal het begrip transportatie toegelicht worden. Daarna zal vanuit de literatuur bekeken worden uit welke aspecten transportatie bestaat. Ten slotte zullen de kenmerken van de gevonden aspecten bekeken worden.

2.1 Storytelling

Storytelling betekent letterlijk ‘verhalen vertellen’. Het vertellen van verhalen is een van de meest voorkomende manieren voor mensen om te communiceren (Lien & Chen, 2011). Verhalen zijn interactieve producties die gecreëerd worden door zowel de verteller als de ontvanger (Mandelbaum, 2013). Door verhalen delen vertellers een ervaring. Maar verhalen kunnen ook andere acties bevatten, bijvoorbeeld klagen, iemand de schuld geven of iets rechtvaardigen (Mandelbaum, 2013). De Graaf en Hustinx (2011) stellen dat verhalen er niet slechts zijn om mensen plezier te laten beleven maar ook om overtuigingen en attitudes te beïnvloeden.

2.2 Het begrip transportatie

De Graaf en Hustinx (2011) omschrijven transportatie als de ervaring van het lezen van een verhaal. Door Green & Brock (2000) wordt transportatie omschreven als een convergent proces waarbij alle mentale systemen en capaciteiten zich focussen op gebeurtenissen in een verhaal. Van Laer, De Ruyter, Visconti en Wetzels (2013) stellen dat narratieve transportatie plaatsvindt wanneer een ontvanger het gevoel heeft dat hij binnenkomt in een wereld die door een verhaal geschapen is. Al deze eerdere studies naar transportatie baseren zich op de beschrijving van Gerrig (1993). Hij legt het begrip uit aan de hand van een voorbeeld. Dit voorbeeld gaat over een reiziger. De reiziger wordt getransporteerd als gevolg van verschillende acties. Deze persoon neemt afstand van zijn of haar originele wereld waardoor sommige aspecten van die wereld niet meer toegankelijk zijn voor de reiziger. Uiteindelijk keert hij of zij terug naar zijn of haar originele wereld en kan hij of zij veranderd zijn door de reis (Gerrig, 1993, p. 10-11). Gerrig doelt in zijn omschrijving van transportatie op

getransporteerd worden door een tekstueel verhaal. Volgens Green en Brock (2000) is transportatie echter niet gelimiteerd tot alleen het lezen van een verhaal. Volgens hen kan de term ‘lezer’ ook begrepen worden als ‘luisteraars, kijkers of een andere manier van het ontvangen van informatie’ (Green en Brock, 2000, p. 702). Ook Green, Brock en Kaufman (2004) stellen dat documentaires of nieuwsreportages de vorm van een verhaal aan kunnen nemen. Waar in de theorie ‘lezer’ wordt genoemd, spreek ik binnen dit onderzoek dus ook van ‘luisteraar’ of ‘kijker’.

Veel studies die onderzoek hebben gedaan rond het begrip transportatie focussen zich op de impact die transportatie heeft op de ontvanger. Zo onderzochten Green en Brock (2000) of transportatie invloed heeft op overtuigingen van lezers en bestudeerden De Graaf en Hustinx (2011) het effect van een tekstueel element op het emotionele aspect van transportatie. Daarnaast blijkt uit zeer recent onderzoek van Krieken, Hoeken en Sanders (2015) dat een lezer van een verhalend nieuwsbericht zich meer identificeert met ooggetuigen van een misdaad en een hogere mate van aanwezigheid ervaart dan lezers van een niet-verhalend nieuwsbericht. Mijn onderzoek wil zich echter meer richten op de verzender, het verhaal waardoor de ontvanger getransporteerd wordt. Door de kenmerken van transportatie te structureren en reconstructies uit het programma *Opsporing Verzocht* te analyseren op de gevonden kenmerken wordt duidelijk of en in welke mate het programma *Opsporing Verzocht* in haar reconstructies gebruik maakt van transportatie.

2.2.1 Aspecten van transportatie

Transportatie bestaat uit verschillende aspecten. Welke aspecten dat zijn, daar lopen theoretici enigszins over uit. Green en Brock (2000) stellen dat transportatie bestaat uit een samensmelting van aandacht, inbeelding en gevoelens. Transportatie zou ervoor zorgen dat een narratieve ervaring gezien wordt als een realistische ervaring. Daarnaast creëert transportatie volgens hen empathie met de karakters in het verhaal. De ervaringen en overtuigingen van de personen in het verhaal zouden invloed hebben op de overtuigingen van de lezer.

Van Laer et al. (2013) stellen dat er twee belangrijke elementen zijn waardoor transportatie plaatsvindt. Ten eerste is dat empathie. Ontvangers van een verhaal proberen de ervaringen van een personage in het verhaal te begrijpen en op die manier de wereld op dezelfde manier te voelen en te ervaren. Empathie is op die manier een verklaring voor het verschijnsel dat mensen zich door transportatie onthechten van de reële wereld. Het tweede element is *mental imagery*. Hiermee bedoelen Van Laer et al. (2013) dat ontvangers zich een levendige inbeelding maken van dat wat ze in een verhaal tegenkomen. Op die manier voelt het voor ontvangers alsof ze een gebeurtenis zelf meemaken.

Green, Brock en Kaufman (2004) noemen ook drie kenmerken van transportatie. Zij duiden aandacht, inlevingsvermogen en gevoel. Zij brengen echter een vierde kenmerk van transportatie in, namelijk het achterlaten van eigen problemen door te focussen op andermans problemen.

In dit onderzoek houd ik op basis van bovenstaande literatuur drie hoofdkenmerken van transportatie aan. Dit is ten eerste gevoel of empathie (hierna emotie genoemd), ten tweede mentale inleving en ten derde aandacht. Het toegevoegde aspect, achterlaten van eigen problemen, door Green et al. (2004) laat ik hier achterwege, omdat dit onderzoek zich focust op de verzender van transportatie en niet op de ontvanger.

2.2.2 Kenmerkende aspecten

Ik zal nu de drie hoofdkenmerken, zoals hiervoor beschreven, verder theoretisch toelichten. Op basis van theorie zal ik per hoofdkenmerk kenmerkende aspecten beschrijven en vervolgens toelichten welke elementen ik mee neem in dit onderzoek.

2.2.2.1 Hoofdkenmerk aandacht

Van Laer et al. (2013) beschrijven de antecedenten van een *storyteller*, de verzender van het verhaal. Deze drie kenmerken zorgen voor een grote mate van transportatie. Ten eerste noemen zij *identifiable characters*. Een verzender zou een duidelijke context van het verhaal moeten geven waar een ontvanger de personages die een rol spelen in het verhaal uit zou kunnen afleiden. Een verzender moet duidelijk maken over wie er gesproken wordt. Daarnaast moet direct vanaf het begin van het verhaal duidelijk zijn over welk karakter het gaat. Het tweede aspect wat Van Laer et al. (2013) noemen is *imaginable plot*. De verzender zou zich moeten afvragen of het plot duidelijk wordt uit de manier waarop een verhaal verteld wordt. Het derde kenmerk dat Van Laer et al. (2013) noemen als antecedent van een *storyteller* is *versimilitude*. *Versimilitude* betekent ‘waarschijnlijkheid’. Het gaat hier om de waarschijnlijkheid dat een verhaal echt kan gebeuren en niet dat het al gebeurd is. Dit aspect is voor Opsporing Verzocht dus eigenlijk niet bruikbaar aangezien het bij de reconstructies wel gaat om verhalen die al gebeurd zijn. Daarom laat ik dit aspect binnen dit onderzoek verder buiten beschouwing. Ook Green, Brock en Kaufman (2004) duiden de kenmerken van transportatie nog verder. Zo stellen ze dat iemand meer ondergedompeld wordt in een verhaal naarmate empathie of openheid aangemoedigd worden. Daarnaast noemen Green et al. (2004) dat mensen door nieuwe, interactieve media sneller in een medium getrokken worden omdat mensen een directe ervaring beleven. Binnen dit onderzoek laat ik dit element buiten beschouwing omdat elke analyse gemaakt wordt van een interactief medium.

Onder het hoofdkenmerk aandacht schaar ik *identifiable characters*, *imaginable plot* en het aanmoedigen van empathie of openheid. *Versimilitude* en interactieve media neem ik niet mee in dit onderzoek om de hierboven genoemde redenen.

2.2.2.2 Hoofdkenmerk mentale inleving

Ook het kenmerk mentale inleving wordt verder geduid. Green et al. (2004) stellen dat sympathieke karakters en identificatie met slachtoffers – wanneer het perspectief van het karakter jouw eigen

perspectief lijkt te zijn – tot meer transportatie leidt. Daarnaast noemen ze als tweede en derde duiding nog *connectedness* en *craftsmanship*. *Connectedness* duidt op verbinding voelen met de karakters in het verhaal. *Craftsmanship* is de veronderstelling dat details in een verhaal leiden tot transportatie. Daarnaast valt *foregrounding* onder *craftsmanship*, wat betekent dat er gebruik wordt gemaakt van metaforen of ironie. *Connectedness* en *foregrounding* worden binnen dit onderzoek buiten beschouwing gelaten. Een verbinding voelen met karakters (*connectedness*) wordt al onderzocht door het kenmerkende aspect ‘sympathie met karakters’ en het gebruik van metaforen of ironie (*foregrounding*) is binnen verhalen die over feitelijke politiezaken gaan niet erg waarschijnlijk.

Onder het hoofdkenmerk mentale inleving schaar ik ‘sympathieke karakters’ en *craftsmanship*. *Connectedness* en *foregrounding* laat ik, zoals hierboven beschreven, achterwege.

2.2.2.3 Hoofdkenmerk emotie

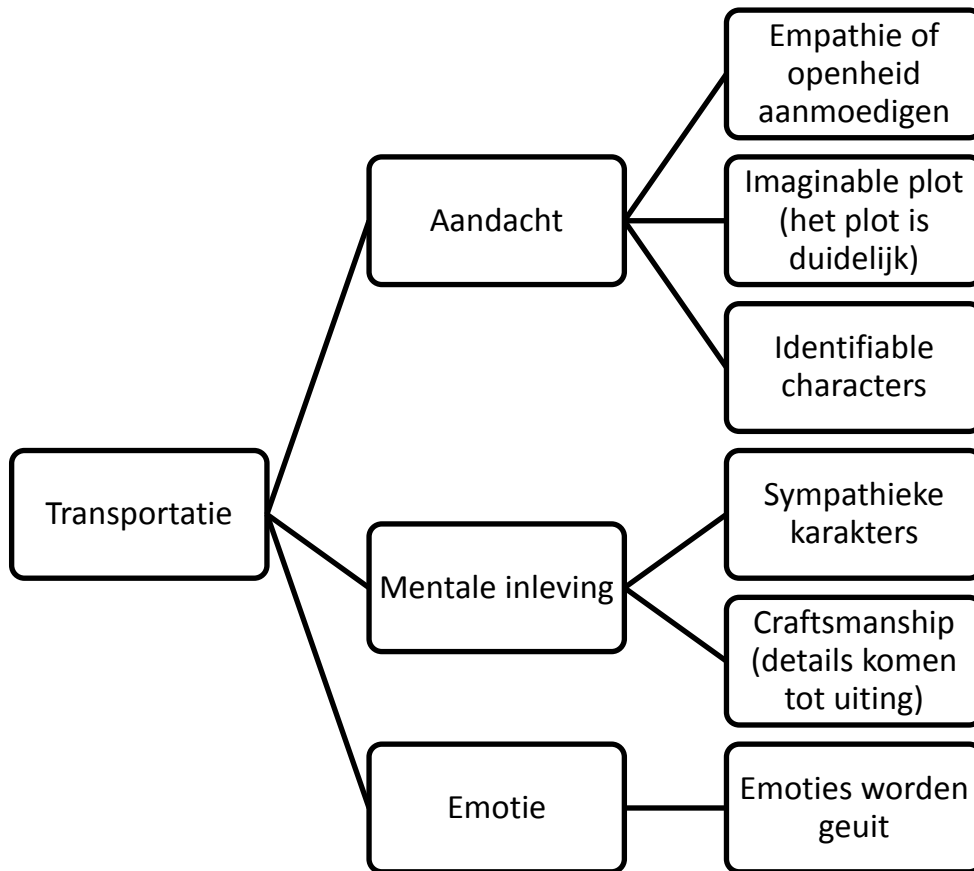
Ten slotte wordt het kenmerk emotie behandeld. Volgens Green et al. (2004) worden individuen soms een angstige of enge wereld ingetrokken. Hierbij komen emoties als angst, verdriet en razernij tot uiting. Dat zou een bewijs zijn dat de eigen realiteit achtergelaten wordt en iemand in het milieu van het narratief komt.

Onder het hoofdkenmerk emotie schaar ik ‘het uiten van emoties’.

2.3 Verzendende transportatie

Hierboven zijn de theoretische elementen uit de literatuur toegelicht. Het begrip transportatie bestaat uit drie hoofdkenmerken namelijk aandacht, mentale inleving en emotie. Gezien de constatering dat in eerdere studies weinig aandacht besteed wordt aan de verzendende kant van transportatie, zal ik in dit onderzoek alleen die aspecten uit de theorie meenemen die de kenmerken van transportatie behandelen als belangrijk voor de verzender van een verhaal. Ik noem dit de kenmerken van verzendende transportatie. Binnen dit onderzoek hanteer ik, op basis van de hiervoor behandelde theorie, de volgende kenmerken als verzendende transportatie: voor het hoofdkenmerk aandacht: empathie of openheid aanmoedigen, *imaginable plot* en *identifiable characters*. Voor het hoofdkenmerk mentale inleving: sympathieke karakters en *craftsmanship*. Voor het hoofdkenmerk emotie: het uiten van emoties. In figuur 1 is een model te zien van deze kenmerkende elementen van verzendende transportatie.

Figuur 1 Overzicht kenmerkende aspecten transportatie

3. Methode

3.1 Doelstelling

Opsporing Verzocht is effectief als kijkers informatie doorbellen waardoor politiezaken opgelost kunnen worden. Betrokkenheid van kijkers bij het programma is dus belangrijk. De Graaf & Hustinx (2011) hebben geconcludeerd in onderzoek dat transportatie betrokkenheid vergroot. In dit onderzoek zal onderzocht worden of en in welke mate het programma Opsporing Verzocht in haar reconstructies gebruik maakt van deze transportatie. Dit is van belang aangezien bij een hogere mate van transportatie, volgens de theorie van De Graaf en Hustinx (2011), meer betrokkenheid van de kijker op het programma zal ontstaan. Hierdoor kan Opsporing Verzocht effectiever zijn.

3.2. Onderzoeksdesign

De hoofdvraag van dit onderzoek is: ‘In hoeverre maakt het programma Opsporing Verzocht in de reconstructies gebruik van transportatie?’ De methode die is gebruikt om het doel van dit onderzoek te bereiken is content-analyse. Content-analyse is het tellen van het aantal of de frequentie waarmee een element verschijnt in mediateksten (Long & Wall, 2012, p. 122). De methode is objectief door het identificeren van die aspecten die zich manifesteren in *mediacontent*. Dit kan bijvoorbeeld het gebruik van een bepaald woord zijn of de mate waarin een bepaald beeld verschijnt (Long & Wall, 2012). Deze methode laat de interpretatie van beelden in de context achterwege bij het verzamelen van de data (Long & Wall, 2012). Dit is voor mijn onderzoek belangrijk aangezien het puur gaat om het tellen van de elementen van transportatie. Wat bepaalde kenmerken van die elementen in de context nog meer zouden kunnen zeggen laat deze methode achterwege. Hierdoor is het mogelijk om slechts op transportatie te focussen. De methode werkt met duidelijk afgebakende parameters. Dit betekent dat het gebied van onderzoek duidelijk moet zijn. In dit onderzoek betekent dat, dat binnen de uitzendingen van Opsporing Verzocht alleen de reconstructies en reacties van slachtoffers op een gebeurtenis geanalyseerd worden op transportatie. Voor dit gebied ontstaan vervolgens duidelijke categorieën waarbinnen aspecten geteld kunnen worden (Long & Wall, 2012).

Uit de literatuur bleek dat er drie elementen van transportatie zijn. Dit zijn aandacht, mentale inleving en emotie (Green & Brock, 2000; Green, Brock & Kaufman, 2004; De Graaf & Hustinx, 2011). Om de hoofdvraag te beantwoorden zijn deelvragen opgesteld. De deelvragen luiden als volgt:

1. Hoe is het element ‘aandacht’ van transportatie terug te zien in de reconstructies van het programma Opsporing Verzocht?
2. Hoe is het element ‘mentale inleving’ van transportatie terug te zien in de reconstructie van het programma Opsporing Verzocht?

3. Hoe is het element ‘emotie’ van transportatie terug te zien in de reconstructie van het programma Opsporing Verzocht?

Aan de hand van de literatuur zijn de elementen in de drie constructen van transportatie onderverdeeld. Vragen bij de constructen zijn manifestaties van de gelezen literatuur, opgesteld door mijzelf. Voor het element ‘aandacht’ zijn de constructen ‘aanmoedigen van openheid en empathie’, ‘*identifiable characters*’ en ‘*imaginable plot*’ (Green, Brock & Kaufman, 2004; Van Laer et al., 2013). Voorbeelden van vragen bij deze constructen zijn ‘worden slachtoffers herkenbaar in beeld gebracht?’, ‘wordt het ‘*event*’ specifiek genoemd?’ en ‘worden slachtoffers bij naam genoemd?’. Voor ‘mentale inleving’ zijn de constructen ‘sympathieke karakters’ en ‘*craftsmanship*’ (Green, Brock & Kaufman, 2004). Voorbeelden van vragen voor deze constructen zijn ‘worden slachtoffers in benauwde, en daders in machthebbende situaties getoond?’ en ‘worden er *close-up* beelden vertoond?’. Voor emotie is dit ten slotte ‘het uiten van emoties’ (Green, Brock & Kaufman, 2004). Een voorbeeld van een vraag bij dit construct is ‘zien we in de reconstructies en interviews boosheid, blijheid, angst, verdriet, verbazing of afkeer bij de personages?’ De complete lijst met vragen is te vinden in bijlage 1.

3.3 Materiaal

De casus in dit onderzoek is het programma Opsporing Verzocht. Opsporing Verzocht wordt uitgezonden op dinsdagavond om 20:30 door NPO1. Het programma is relevant voor mijn onderzoek omdat het een uiting is van de samenwerking tussen de politie en burgers. De effectiviteit van het programma is van maatschappelijk belang, immers, een effectiever programma betekent een veiligere samenleving. Uitzendingen van Opsporing Verzocht zijn online te bekijken op de website www.uitzendinggemist.nl. Echter, zodra er in een politiezaak een arrestatie plaatsvindt, worden de uitzendingen *offline* gehaald. Op www.uitzendinggemist.nl staan veel uitzendingen van Opsporing Verzocht *offline*. De uitzendingen die nog wel *online* staan heb ik gebruikt voor mijn onderzoek. Het gaat om zes uitzendingen die uitgezonden zijn tussen februari en september 2015. De uitzendingen zijn dus gekozen op beschikbaarheid op internet. Uit de zes uitzendingen zijn achttien reconstructies gefilterd. Deze reconstructies werden gekozen op basis van de ondertitel ‘reconstructie’ die het programma Opsporing Verzocht zelf plaatst in het beeld als er een reconstructie getoond wordt. Daarnaast werden reacties van slachtoffers uit de reconstructie meegenomen.

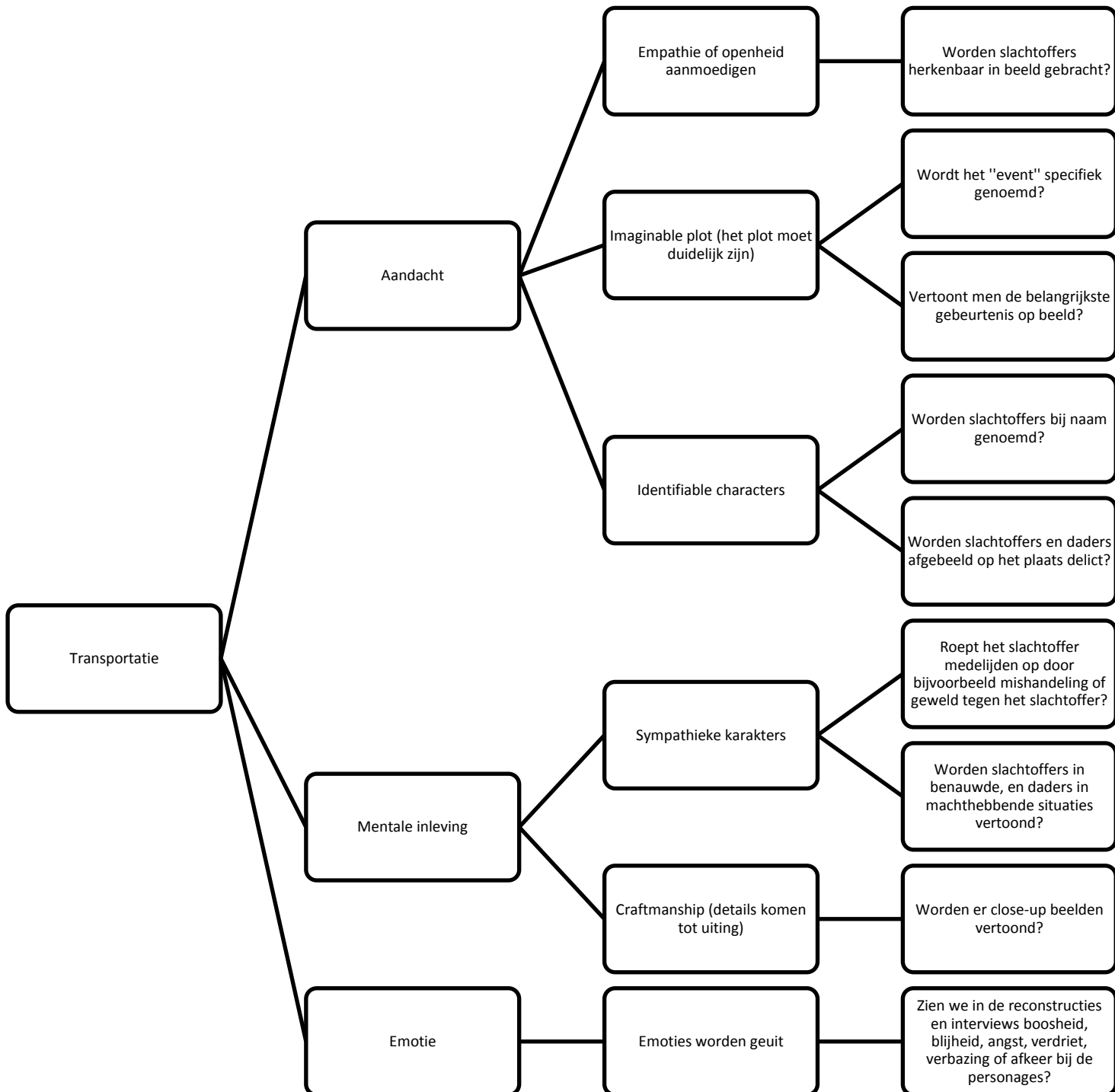
3.4 Uitleg analyse

De achttien reconstructies zijn geanalyseerd aan de hand van content-analyse. Op basis van de literatuur is een codeboom gevormd, zie figuur 2. Op basis van deze codeboom is vervolgens een codeboek gemaakt. De codering was deductief van aard. Aan de hand van de theorie werd een aantal constructen gehanteerd waar de reconstructies op geanalyseerd werden (Van Staa & Evers, 2010). Content-analyse is een valide instrument om dit onderzoek uit te voeren aangezien daarmee geteld

wordt hoe vaak een bepaald construct voorkomt in de reconstructies. Door te kijken naar de frequentie kon geconcludeerd worden welke constructen vaker gebruikt zouden kunnen worden in de reconstructies om meer betrokkenheid bij kijkers te creëren.

Om de betrouwbaarheid van het onderzoek te waarborgen heeft een tweede beoordelaar twintig procent van de reconstructies geanalyseerd aan de hand van het codeboek voorafgaand aan het daadwerkelijke onderzoek. Het codeboek, de codeboom en digitale bestand waar de uitkomst van de analyse in genoteerd werd, werden overhandigd aan de tweede beoordelaar. Waar de tweede beoordelaar vragen had, werd mondelinge toelichting gegeven. Het praktische verloop van de beoordeling was als volgt. In bijlage 2 is een overzicht te vinden van de tijden van de reconstructies per aflevering. Bij het bekijken van de afzonderlijke reconstructies turfde de beoordelaar aan de hand van het codeboek (bijlage 1) welke elementen van de in de literatuur gevonden constructen met welke frequentie te zien waren in de reconstructies. De reconstructies waren verdeeld in stukjes van tien seconden om zo een meer betrouwbare analyse te kunnen maken. In bijlage 3 is een voorbeeld van een ingevulde analyse te vinden. De vragen die opgesteld waren bij de op de literatuur gebaseerde constructen bleken betrouwbaar om de analyse mee uit te voeren ($\alpha = 0.884$). Na de analyse van de tweede beoordelaar is besloten om de vraag 'wordt de dader bij naam genoemd' weg te laten uit het onderzoek. De naam van de dader wordt namelijk nooit genoemd ($\alpha = 0.000$) omdat het doel van de reconstructie juist is de dader op te sporen. Voor de vragen van de constructen is bekeken of ze geclusterd konden worden. Vraag 2, 3, 5a en 5b konden samengenomen worden ($\alpha = 0,762$). Deze vragen zijn betrouwbaar voor het construct 'aandacht'. Ook de vragen 6, 7 en 8 konden worden samengenomen ($\alpha = 0.956$). Deze vragen zijn betrouwbaar voor het construct 'mentale inleving'. De vragen 1, 4a, 9 en 10 konden niet worden samengenomen met andere vragen. In bijlage 1 is te vinden welke vraag bij welk vraagnummer hoort. Aan de hand van de uitslagen van deze analyse werden de constructen op frequentie vergeleken om advies uit te brengen aan Opsporing Verzocht welke elementen van transportatie zij in hun uitzendingen beter zouden kunnen gebruiken.

Figuur 1 Codeboom

4. Resultaten

4.1 Rapportage

In dit hoofdstuk zal de uitkomst van de analyse besproken worden. De achttien reconstructies zijn geanalyseerd aan de hand van elf vragen bij de hoofdkenmerken. In tabel 1 is te zien met welke frequentie welke vraag zich manifesteerde in de reconstructies. In bijlage 1 is uitleg bij de vragen te vinden.

Tabel 1 Frequentie per vraag van elk hoofdkenmerk van transportatie

	Aandacht			Mentale inleving						Emotie	
	Vraag 1	Vraag 2	Vraag 3	Vraag 4a	Vraag 5a	Vraag 5b	Vraag 6	Vraag 7	Vraag 8	Vraag 9	Vraag 10
R1	5	2	1	3	4	1	0	1	2	15	0
R2	23	1	1	0	19	17	12	14	11	34	16
R3	2	2	1	0	2	1	1	1	1	3	1
R4	25	2	6	0	10	7	10	9	8	11	4
R5	15	2	2	0	6	3	5	5	5	15	7
R6	11	3	0	3	0	0	0	0	0	10	10
R7	0	0	2	0	0	0	0	0	0	2	0
R8	20	3	2	0	13	12	11	11	7	21	17
R9	21	1	1	0	2	2	1	1	1	9	4
R10	35	3	3	0	8	9	5	5	5	19	12
R11	23	0	0	5	0	0	0	0	0	15	3
R12	1	1	1	1	1	1	1	1	1	3	1
R13	12	4	1	0	1	2	1	1	1	5	3
R14	12	2	2	0	2	1	1	2	1	17	1
R15	26	3	4	0	5	5	6	6	6	28	9
R16	16	4	3	0	8	7	3	5	5	8	5
R17	42	4	4	0	8	6	9	9	7	24	18
R18	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Totaal	289	37	34	12	89	74	66	71	61	239	111

R = reconstructie; voor verduidelijking van de vragen, zie bijlage 1

Uitgaande van de codeboom meten vraag 1 tot en met 5b het hoofdkenmerk ‘aandacht’, vraag 6 tot en met 9 het hoofdkenmerk ‘mentale inleving’ en meet vraag 10 het hoofdkenmerk ‘emotie’. Vraag 1 telde de frequentie waarmee een slachtoffer herkenbaar in beeld was. De totale frequentie van de achttien reconstructies is 289. Vraag 2 telde de frequentie waarmee een *event* in de reconstructie specifiek benoemd werd. Voor deze vraag is de totale frequentie van de achttien reconstructies 37. Vraag 3 telde de frequentie waarmee het belangrijkste *event* in de reconstructie visueel weergegeven werd. Het totaal van de reconstructies voor deze vraag is 34. Vraag 4a telde de frequentie waarmee het slachtoffer in de reconstructie bij naam genoemd werd. De totale frequentie van de achttien reconstructies voor vraag 4a is 12. Vraag 5a telde de frequentie waarmee een slachtoffer werd afgebeeld op het plaats delict. De totale frequentie van de achttien reconstructies voor vraag 5a is 89. Vraag 5b telde de frequentie waarmee een dader werd afgebeeld op het plaats delict. De totale frequentie van de achttien reconstructies voor vraag 5b is 74. Vraag 6 telde de frequentie waarmee een

slachtoffer medelijden opriep. Dit kon door bijvoorbeeld mishandeling van of geweld tegen het slachtoffer. De totale frequentie van de achttien reconstructies voor vraag 6 is 66. Vraag 7 telde de frequentie waarmee een slachtoffer in een benauwde situatie werd getoond. De totale frequentie van de achttien reconstructies voor vraag 7 is 71. Vraag 8 telde de frequentie waarmee een dader in een machthebbende positie werd getoond. De totale frequentie van de achttien reconstructies voor vraag 8 is 61. Vraag 9 telde de frequentie waarmee er *close-up* beelden werden getoond. De totale frequentie van de achttien reconstructies voor vraag 9 is 239. Vraag 10 telde ten slotte de frequentie waarmee uitingen van emotie te zien waren in de reconstructies. De totale frequentie van de achttien reconstructies voor vraag 10 was 111. Het totaal van de vragen 2, 3, 5a en 5b is 134 en het totaal van de vragen 6, 7 en 8 is 198.

4.2 Interpretatie

4.2.1 Hoofdkenmerk aandacht

Opsporing Verzocht blijkt twee elementen uit de theorie erg goed toe te passen in haar reconstructies. Dit zijn het herkenbaar in beeld brengen van de slachtoffers (289) en het gebruik van *close-up* beelden (239). Volgens Green, Brock en Kaufman (2004) zorgt het aanmoedigen van empathie en openheid ervoor dat de aandacht van een kijker in hogere mate getrokken wordt. Het aanmoedigen van empathie en openheid werd in dit onderzoek middels vraag 1, het herkenbaar in beeld brengen van het slachtoffer, gemeten. Opsporing Verzocht zou de aandacht van kijkers dus in hoge mate trekken, aangezien zij in haar reconstructies het slachtoffer met hoge frequentie in beeld brengt.

4.2.2 Hoofdkenmerk mentale inleving

Green, Brock en Kaufman (2004) stellen daarnaast dat *craftsmanship*, het focussen op details, zorgt voor een hoge mate van mentale inleving. Ook dit past Opsporing Verzocht goed toe op haar reconstructies. Middels vraag 9, of er *close-up* beelden vertoond werden, werd in dit onderzoek *craftsmanship* gemeten. Opsporing Verzocht zou de mentale inleving in een reconstructie in hoge mate stimuleren, aangezien de reconstructies veel *close-up* beelden vertonen.

4.2.3 Hoofdkenmerk emotie

Uit de literatuur werd duidelijk dat emotie een hoofdkenmerk is van het begrip transportatie (Green & Brock, 2000; Green, Brock & Kaufman, 2004; Van Laer et al., 2013; De Graaf & Hustinx, 2011). Vraag 10 mat in dit onderzoek de aanwezigheid van emotie in de reconstructies. Uit de analyse bleek dat over de achttien reconstructies 111 keer een uiting van emotie werd gedaan. Dit element van transportatie wordt door Opsporing Verzocht dus ook redelijk goed toegepast op haar reconstructies.

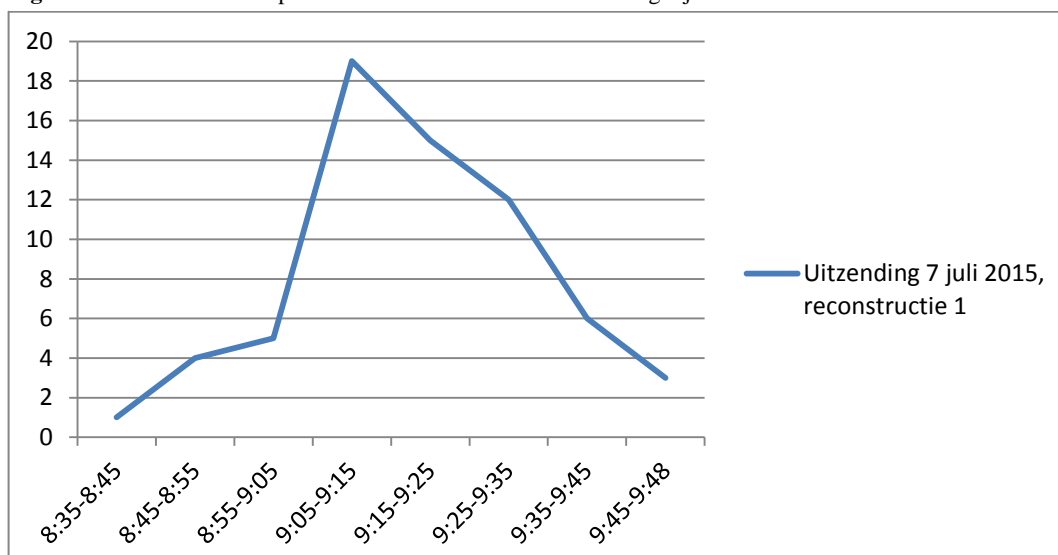
4.2.4 Lage frequentie

De vragen 5a, 5b, 6, 7 en 8 manifesteerden zich in mindere mate in de reconstructies. Vraag 5a en 5b hadden betrekking op het hoofdkenmerk ‘aandacht’ en vraag 6, 7, en 8 hadden betrekking op het hoofdkenmerk ‘mentale inleving’. Om nog meer aandacht van de kijker te trekken en zo transportatie te genereren, zou Opsporing Verzocht dader en slachtoffer in haar reconstructies vaker kunnen afbeelden op het plaats delict. Volgens Van Laer et al. (2013) is het namelijk belangrijk om een duidelijke context van een verhaal te schetsen voor een ontvanger, zodat een ontvanger de personages die een rol spelen in een verhaal daar goed uit kan afleiden. Om meer mentale inleving bij de kijker te bewerkstelligen zou Opsporing Verzocht nog meer kunnen laten zien wat voor geweld er tegen het slachtoffer is gebruikt. Ook zou het programma slachtoffers nog meer in benauwde situaties en daders in machthebbende situaties kunnen afbeelden. Op deze manier krijgt een kijker volgens Green, Brock en Kaufman (2004) meer sympathie met karakters, wat volgens hen zorgt voor een hogere mentale inleving. De vragen 5a, 5b, 7 en 8 hebben betrekking op de climax van het verhaal en zijn daarmee minder constante factoren dan bijvoorbeeld het herkenbaar in beeld brengen van een slachtoffer. Er kan gesteld worden dat de vragen 5a, 5b, 6, 7 en 8 zich met een lagere frequentie manifesteerden in het geheel van de reconstructies omdat deze vragen slechts belangrijk zijn voor één moment in het verhaal. Het is daarom interessant om te kijken naar het moment waarop transportatie zich voordoet in de reconstructies.

Na het analyseren van de achttien reconstructies viel op dat halverwege de reconstructies veel elementen van transportatie werden gecodeerd. Naast de totalen van de frequentie per vraag is van drie willekeurig gekozen reconstructies daarom het totaal van de vragen per tien seconden opgeteld. Zo kan bekeken worden op welk moment in de reconstructie elementen van transportatie worden gesignaleerd. Door het totaal van de vragen per tien seconden te visualiseren is wellicht een tendens te vinden in het moment waarop transportatie zich in een reconstructie manifesteert.

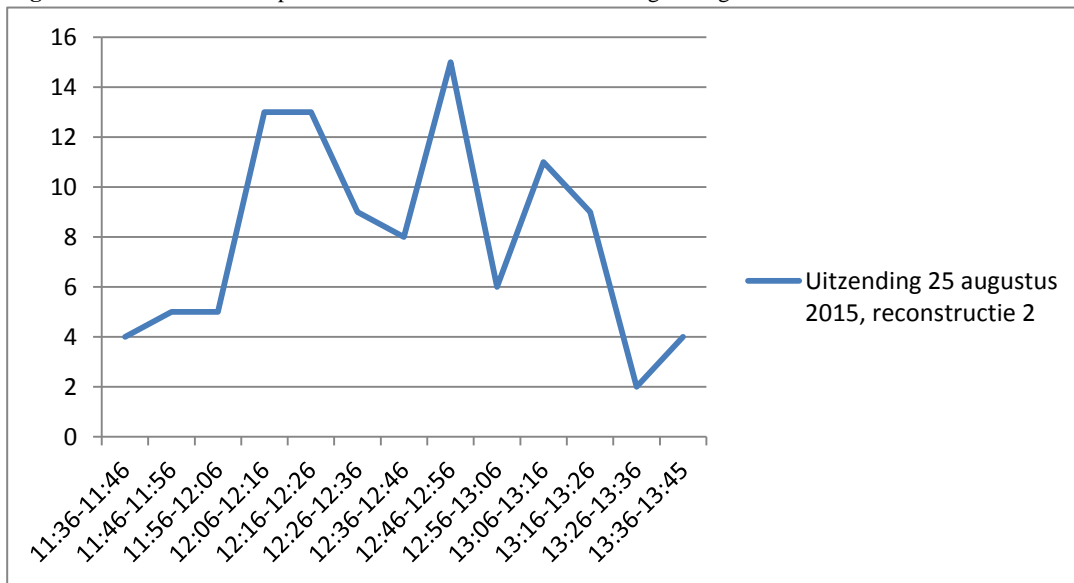
In de eerste grafiek is het moment van transportatie in de eerste reconstructie van de uitzending van 7 juli 2015 gevisualiseerd. De reconstructie duurde 1 minuut en 13 seconden.

Figuur 3 Moment van transportatie binnen reconstructie uitzending 7 juli 2015

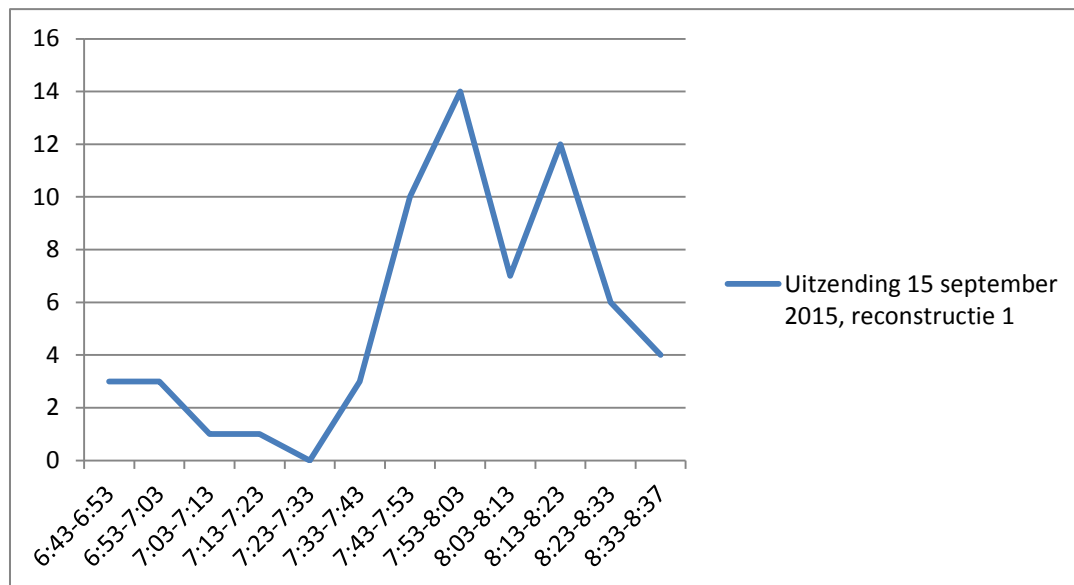
In figuur 4 ziet u de grafiek die het moment van transportatie van de tweede reconstructie in de uitzending van 25 augustus 2015 visualiseert. De reconstructie duurde 2 minuten en 9 seconden.

Figuur 4 Moment van transportatie binnen reconstructie uitzending 25 augustus 2015

Figuur 5 visualiseert het moment van transportatie in de eerste reconstructie van de uitzending van 15 september 2015. De reconstructie duurt 1 minuut en 54 seconden.

Figuur 5 Moment van transportatie binnen reconstructie uitzending 15 september 2015

Uit de grafieken is te concluderen dat er een opbouw in de reconstructies zit. Transportatie blijkt het meest voor te komen in het midden en aan het eind van een reconstructie. Er kan gesteld worden dat in het verhaal dat de reconstructie vertelt een opbouw aanwezig is zoals dat in tekstuele verhalen ook vaak het geval is (De Graaf & Hustinx, 2011). Het zou kunnen zijn dat de uitkomst van de mate van frequentie per vraag afhankelijk is van het moment in de reconstructie waarop de vraag zich manifesteert.

5. Conclusie

In dit onderzoek stond de mate van transportatie in de reconstructies van het programma Opsporing Verzocht centraal. Ik vroeg mij af in hoeverre het programma Opsporing Verzocht in haar reconstructies gebruik maakt van transportatie. Uit de analyse blijkt dat elk van de drie hoofdkenmerken van transportatie – aandacht, mentale inleving en emotie – met hoge frequentie terug te zien zijn in de reconstructies van Opsporing Verzocht. De twee belangrijkste kenmerken van transportatie die zich manifesteren in de reconstructies zijn ‘het focussen op details’ en ‘het aanmoedigen van empathie en openheid’. Het focussen op details gebeurt door het gebruik van *close-up* beelden en het aanmoedigen van empathie en openheid gebeurt door het slachtoffer herkenbaar in beeld te brengen (Green, Brock & Kaufman, 2004; Van Laer et al., 2013). Het focussen op details en het aanmoedigen van empathie en openheid zijn de twee elementen die zich met de hoogste frequentie manifesteren in de reconstructies. Echter, ook het element ‘het uiten van emoties’ is met hoge frequentie terug te zien in de reconstructies. Hiermee is elk van de drie hoofdkenmerken van transportatie terug te zien in de reconstructies.

Het programma Opsporing Verzocht zou de transportatie echter nog wel kunnen vergroten. Het hoofdkenmerk ‘aandacht’ is terug te zien door de herkenbaarheid van het slachtoffer, echter, de andere kenmerkende aspecten uit de analyse die volgens de theorie het hoofdkenmerk ‘aandacht’ maten, manifesteren zich met zeer lage frequentie. Opsporing Verzocht zou in haar reconstructies vaker de naam van het slachtoffer kunnen noemen en vaker de *event* uit de reconstructie kunnen benoemen en afbeelden (Van Laer et al., 2013). Om transportatie door het hoofdkenmerk ‘mentale inleving’ te vergroten zou Opsporing Verzocht in haar reconstructies het slachtoffer en de dader vaker op het plaats delict kunnen afbeelden (Van Laer et al., 2013). Daarnaast zou geweld tegen of mishandeling van het slachtoffer vaker getoond kunnen worden. Op deze manier worden slachtoffers in een benauwde en daders in een machthebbende positie getoond. Volgens de theorie zouden deze aspecten ‘mentale inleving’ vergroten (Green, Brock & Kaufman, 2004).

Al met al gebruikt Opsporing Verzocht in haar reconstructies dus elk van de hoofdkenmerken van transportatie. Opsporing Verzocht genereert betrokkenheid op het programma door gebruik van transportatie in haar reconstructies (De Graaf & Hustinx, 2011) en daarmee zou het programma effectief zijn. Opsporing Verzocht kan deze transportatie echter nog wel vergroten door te focussen op hierboven genoemde aspecten. Betrokkenheid en daarmee effectiviteit van het programma zullen daardoor waarschijnlijk nog groter worden.

6. Discussie

6.1 Verbeterpunten

Uit dit onderzoek blijkt dat het programma Opsporing Verzocht tot op zekere hoogte gebruik maakt van transportatie. Elk van de drie hoofdkenmerken van transportatie is terug te zien in de reconstructies. Wat betreft transportatie van de kijker zou Opsporing Verzocht nog veel winst kunnen maken op het hoofdkenmerk ‘aandacht’. Het programma noemt in haar reconstructies weinig over welke specifieke gebeurtenis de reconstructie precies gaat. Daarnaast wordt deze gebeurtenis ook weinig visueel weergegeven. Volgens Van Laer et al. (2013) is het juist belangrijk om op deze manier een duidelijk *imaginable plot* te schetsen voor de kijker. Als het plot van het verhaal voor een ontvanger goed in te denken is vergroot dit de aandacht van een kijker voor een verhaal (Van Laer et al., 2013). Daarnaast zou Opsporing Verzocht slachtoffers vaker bij naam kunnen noemen in haar reconstructies. Hiermee zou een kijker zich volgens Van Laer et al. (2013) beter kunnen identificeren met slachtoffers en zou de aandacht voor het verhaal vergroot worden.

6.2 Kanttekeningen bij het onderzoek

De reconstructies van Opsporing Verzocht vertellen een verhaal opnieuw. Aangezien het een reconstructie is van een gebeurtenis kan de gebeurtenis nooit helemaal precies weergegeven worden zoals deze gebeurd is. Het is daarom misschien logisch dat er veel gebruik wordt gemaakt van *close-up* beelden, de manifestatie van *craftsmanship*. *Close-up* beelden zijn vaak shots van zogenaamde ‘dode voorwerpen’, en dit is een makkelijke manier om een reconstructie te vullen. Onder het tonen van de *close-up* beelden kan dan tekstuele informatie worden verteld die misschien lastiger te visualiseren is. Een verklaring voor het feit dat ‘het herkenbaar in beeld zijn van slachtoffers’ met hoge frequentie gemeten is kan zijn dat in dit onderzoek naast de reconstructies ook interviews of reacties van de slachtoffers zelf zijn meegenomen in de analyse. Als een slachtoffer zelf de gebeurtenis omschreef was deze persoon vaak continu in beeld. Aangezien de reconstructie per tien seconden geanalyseerd werd, kon zo’n interview of reactie ervoor zorgen dat het slachtoffer langere tijd in beeld was. Dit werd dan elke tien seconden opnieuw geturfd. Hierdoor ontstond wellicht de hoge frequentie voor deze vraag.

6.3 Limitatie

Uit de analyse bleek dat het specifiek noemen van het *event* en dit visueel weergeven in mindere mate voorkwam in de reconstructies. Een verklaring hiervoor kan zijn dat het noemen en visueel weergeven van dit *event* onderdeel is van het verhaal dat wordt verteld. Het is een element van het verhaal als geheel en is daarmee een minder continue factor dan bijvoorbeeld het tonen van emotie of het tonen van een *close-up* beeld. In dit onderzoek is elke vraag op dezelfde manier gemeten namelijk door te

turven hoe vaak het element in de vraag zich manifesteerde. Je kan je afvragen of deze manier van meten valide was voor elke vraag afzonderlijk. Daarnaast focust dit onderzoek zich op de verzender van transportatie, in dit geval de reconstructies van Opsporing Verzocht. Uit zeer recente studie is gebleken dat journalisten een verhaal schrijven vanuit de ooggetuigen (Krieken, Sanders & Hoeken, 2014). In de casus van Opsporing Verzocht zou je kunnen stellen dat de kijkers van de reconstructies zich een ooggetuige moeten voelen. Dit stelt de manier waarop een verhaal verteld wordt binnen de geanalyseerde reconstructies ter discussie. Je kan je afvragen of het niet beter is om het verhaal te vertellen vanuit een ooggetuige en niet vanuit het slachtoffer zoals nu vaak wordt gedaan.

Opsporing Verzocht zou zich meer kunnen focussen op die elementen die zich in de analyse het minst manifesteerden. Als ook deze kenmerken in de reconstructies terug zouden komen zouden de reconstructies van Opsporing Verzocht volgens de literatuur een hoge mate van transportatie veroorzaken. Uitgaande van de theorie van De Graaf & Hustinx (2011) dat transportatie betrokkenheid genereert, zou dat betekenen dat de kijkers van Opsporing Verzocht meer betrokken zijn bij het programma wat voor een effectiever programma zou zorgen.

6.4 Vervolgonderzoek

Vervolgonderzoek zou zich kunnen richten op het testen van het theoretische model. Er zou gemeten kunnen worden in hoeverre de vragen die ik bij de kenmerken heb opgesteld ook daadwerkelijk dat kenmerk meten. Dit zou ook het huidige onderzoek een stuk betrouwbaarder maken aangezien de vragen opgesteld zijn aan de hand van theorie. Daarnaast zou vervolgonderzoek naar de context van de reconstructies kunnen kijken. Binnen dit onderzoek is ervoor gekozen om slechts naar de reconstructies en de reacties van slachtoffers op de gebeurtenissen in de reconstructies te kijken. Vervolgonderzoek zou kunnen kijken naar de reconstructies binnen de context van een uitzending van Opsporing Verzocht. Ten slotte zou vervolgonderzoek zich kunnen richten op de relatie tussen het moment in een reconstructie waarop transportatie zich voordoet en de mate waarin een bepaald kenmerk van transportatie gemeten wordt. Dat onderzoek zou bijvoorbeeld verder kunnen werken met de in dit onderzoek gepubliceerde grafieken.

7. Literatuurlijst

- AVROTROS (z.d.). *Opsporing Verzocht*. Geraadpleegd op 7 september 2015, van <http://web.avrotros.nl/opsporingverzocht/over/info.aspx>
- De Graaf, A. & Hustinx, L. (2011). The effect of story structure on emotion, transportation, and persuasion. *Information Design Journal*, 19 (2), 142-154.
- Gerrig, R. J. (1993). *Exploring Narrative Worlds*. New Haven & London: Yale University Press.
- Green, M.C., & Brock, T. C. (2000). The Role of Transportation in the Persuasiveness of Public Narratives. *Journal of Personality and Social Psychology*, 79 (5), 701-721.
- Green, M. C., Brock, T. C. & Kaufman, G. F. (2004). Understanding Media Enjoyment: The Role of Transportation Into Narrative Worlds. *Communication Theory*, 14 (4), 311-327.
- Lien, N. & Chen, Y. (2011). Narrative Ads: The Effect of Argument Strength and Story Format. *Journal of Business Research*, 66, 516-622.
- Long, P. & Wall, T. (2012). *Media Studies, Texts, Production, Context*. Harlow: Pearson.
- Mandelbaum, J. (2013). Storytelling in conversation. In J. Sidnell & T. Stivers (Red.), *The Handbook of Conversation Analysis* (first edition, pp. 492-507). West Sussex: Blackwell Publishing Ltd.
- Van Krieken, K., Hoeken, H. & Sanders, J. (2015). From Reader to Mediated Witness: The Engaging Effects of Journalistic Crime Narratives. *Journalism & Mass Communication Quarterly*, 92 (3), 580-596.
- Van Krieken, K., Sanders, J. & Hoeken, H. (2014). Viewpoint Representation in Journalistic Crime Narratives: An Analysis of Grammatical Roles and Referential Expressions. *Journal of Pragmatics* (2014), <http://dx.doi.org/10.1016/j.pragma.2014.07.012>
- Van Laer, T., De Ruyter, K., Visconti, L. M. & Wetzels, M. (2013). The Extended Transportation-Imagery Model: A Meta-Analysis of the Antecedents and Consequences of Consumer's Narrative Transportation. *Journal of Consumer Research*, 40, 797-817.
- Van Staa, A.L. & Evers, J. (2010). 'Thick Analysis': Strategie om de Kwaliteit van Kwalitatieve Data-analyse te Verhogen. *KWALON. Tijdschrift voor Kwalitatief Onderzoek in Nederland*, 43 (1), 5-12.

8. Bijlagen

Bijlage 1 Codeboek

	Kenmerk	Uitleg bij kenmerk
1	Slachtoffer(s) is/zijn herkenbaar in beeld	Wordt in de reconstructie duidelijk wie het slachtoffer is? Bij deze vraag tellen zowel de gespeelde personages in de reconstructie als de 'echte' slachtoffers die eventueel hun verhaal doen.
2	De gebeurtenis ('event') in de reconstructie wordt specifiek genoemd	Wordt er specifiek genoemd wat er voor misdaad is begaan? Bijvoorbeeld; mevrouw X werd overvallen, doodgeschoten, beroofd etc. De misdaad is het 'event'.
3	De belangrijkste gebeurtenis wordt visueel weergeven	Wordt dit 'event' ook visueel weergegeven?
4A	Het slachtoffer wordt bij naam genoemd	Wordt er genoemd: mevrouw X zat in haar woonkamer, meneer Y ging boodschappen doen en toen ...
(4B	De dader wordt bij naam genoemd	Is er al één (van meerdere) dader(s) gepakt die bij naam wordt genoemd? Afkortingen tellen hier ook, bijvoorbeeld T. De Vries.)
5A	Het slachtoffer wordt afgebeeld op het plaats delict	Is bijvoorbeeld te zien dat het slachtoffer ergens ligt waar de misdaad is gepleegd? Hier telt ook alles wat te zien is als de misdaad gepleegd wordt.
5B	De dader wordt afgebeeld op het plaats delict	Hier telt ook alles wat te zien is als de misdaad gepleegd wordt.
6	Roept het slachtoffer medelijden op door bijvoorbeeld mishandeling of geweld tegen het slachtoffer?	Hier telt elke vorm van uiting van mishandeling of geweld.
7	Slachtoffers worden in benauwde situaties getoond	Worden slachtoffers bijvoorbeeld bedreigd met een pistool of vastgebonden? Hier telt ook dat er geweld tegen het slachtoffer wordt

- 8 Daders worden in machthebbende situaties getoond gebruikt.
Houden daders slachtoffers bijvoorbeeld onder schot of binden ze ze vast? Hier telt ook dat er geweld tegen het slachtoffer wordt gebruikt.
- 9 Er worden *close-up* beelden getoond Worden er shots van dichtbij getoond?
Worden er details getoond?
- 10 In de reconstructie is boosheid, blijheid, angst, verdriet, verbazing of afkeer te zien Hier telt elke vorm van uiting van emotie, door elk personage wat te zien is in de reconstructie en personen die te zien zijn in interviews/reacties.
-

Bijlage 2 Overzicht reconstructies

Uitzending 24/02/2015	Tijd
Reconstructie 1	01:40 – 03:10
Reconstructie 2	08:55 – 12:09
Reconstructie 3	21:47 – 22:16
Reconstructie 4	29:46 – 32:45
Uitzending 07/07/2015	Tijd
Reconstructie 1	08:35 – 09:48
Reconstructie 2	19:54 – 22:37
Reconstructie 3	28:09 – 29:41
Reconstructie 4	37:54 – 42:17
Uitzending 25/08/2015	Tijd
Reconstructie 1	07:51 – 09:56
Reconstructie 2	11:36 – 13:45
Reconstructie 3	30:32 – 32:21
Reconstructie 4	37:33 – 37:47
Reconstructie 5	39:34 – 41:41
Uitzending 08/09/2015	Tijd
Reconstructie 1	05:09 – 07:48
Reconstructie 2	19:11 – 22:29
Uitzending 15/9/2015	Tijd
Reconstructie 1	06:43 – 8:37
Uitzending 22/9/2015	Tijd
Reconstructie 1	12:00 – 16:12
Reconstructie 2	16:28 – 16:55

Bijlage 3 Voorbeeld ingevulde analyse

	Vraag 1	Vraag 2	Vraag 3	Vraag 4A	Vraag 4B	Vraag 5A	Vraag 5B	Vraag 6	Vraag 7	Vraag 8	Vraag 9	Vraag 10
1	Aflevering 8/9/2015											
2	Reconstructie 1: 5:09-7:48											
3	5:09-5:19	1	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0
4	5:19-5:29	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
5	5:29-5:39	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0
6	5:39-5:49	1	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0
7	5:49-5:59	2	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0
8	5:59-6:09	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0
9	6:09-6:19	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
10	6:19-6:29	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0
11	6:29-6:39	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0
12	6:39-6:49	1	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0
13	6:49-6:59	2	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0
14	6:59-7:09	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0
15	7:09-7:19	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
16	7:19-7:29	1	1	1	0	1	1	1	1	1	2	1
17	7:29-7:39	0	1	1	0	1	0	0	1	0	0	0
18	7:39-7:48	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
19	Totaal	12	2	2	0	2	1	1	2	1	17	1
20	Construct aandacht 1-5b						19					
21	Construct inlevingsvermogen 6-9										21	
22	Construct emotie 10											1